

De avonturen van Loekie en Miesje

1. Gevonden op Zolder

Loekie en Miesje, 2 poesjes, werden geboren bij opa op zolder op een koude dag in de winter. Opa Eis ging deze ochtend al vroeg naar de zolder, want daar hoorde hij lawaai vandaan komen. Boven op de zolderkamer aangekomen zag hij in het begin niets bijzonders maar al spoedig trok lawaai in de hoek zijn aandacht. Opeens zag hij in een oude schoenendoos met wat stro erin in de hoek wat bewegen. Hij kwam dichterbij en zag 2 kleine poesjes, een grijze en een witte. Ik heet Loekie zei ineens de grijze; ik ben een jongen. Ik heet Miesje zei de witte en ik ben een meisje. We zijn broertje en zusje. Opa schrok zich wild. Poesjes die Nederlands praatten en die hij kon verstaan. Wat een wonder. Hoi zei opa kunnen jullie Nederlands praten en kunnen jullie mij soms ook nog verstaan Ja, riepen ze beiden tegelijk. We hebben het van onze moeder geleerd. Die heeft ons jullie taal geleerd. Maar waar is moeder poes nu, vroeg opa. O zij is een hele grote reis om de wereld gaan maken, want ze wist wel dat opa naar boven zou komen en zie je wel ze had helemaal gelijk. Opa was er beduusd van: 2 poesjes die konden praten, dat was leuk. Hebben jullie al gegeten, vroeg opa. Nee nog niet. Nou kom dan maar mee. Klim maar op mijn schouders. Snel klommen zij naar boven en klommen bovenop de schouders van opa. Ze streken ondeugend met hun pootjes door de haren van opa. Opa kreeg er jeuk van en ging met zijn handen in het haar zitten. Ineens voelde hij nattigheid aan zijn handen. Beide poesjes zaten aan zijn handen te likken en knorden van plezier. Opa begon er schik in te krijgen en liep al pratend met hen weer naar beneden naar de keuken. Daar sprongen ze boven op de tafel en zagen daar een lekker stukje kaas. Al snel hadden ze de kaas opgegeten en dronken samen snel uit een kommetje dat gevuld was met melk. Ineens kreeg opa door dat ze van zijn kaas en melk hadden gesmuld. Zelf had hij nu niets meer en zei een beetje spijtig hé, jullie hebben mijn eten opgegeten, ondeugden. Dat mag niet meer. Jullie krijgen voortaan elk een eet- en drinkbakje daar op de grond in de hoek. Opa wees naar de hoek van de kamer, vlak bij de kachel. Daar stond al een mooie grote mand met een warme kussen erin. Daar staat jullie mand, daar heeft jullie moeder ook in geslapen. Dus voortaan is die hoek van jullie. Zijn jullie uitgegeten en hebben jullie genoeg gehad?

Ja, zeiden ze beiden met de mond nog vol. Opa ging naar de kast en haalde er nog wat kaas en melk uit en smulde er nog even lekker van. Toen ging hij naar een andere kast en haalde daar een zakje tevoorschijn, dat hij open maakte en 3 brokjes in elke bakje gooide. Dit zijn kokosbrokjes en die vond je moeder heel lekker. Loekie en Miesje wisten niet hoe snel ze bij hun bakje moesten komen en smullen dat ze deden. Ze knorden en spinden dat het een lust was. Nou opa zei Loekie dat was hartstikke lekker, hoor. Ik kan nog wel 10 brokjes op zei Miesje. Opa grinnikte tevreden. Wie had dat gedacht twee nieuwe Nederlands sprekende poezen. Een mooie droom gewoon, dat kon toch niet waar zijn. Opa deed z'n ogen weer dicht en toen weer open, weer dicht en weer open, maar iedere keer zag hij de 2 poesjes weer opnieuw. Opeens ging de deur open en daar stond oma Mini in de deuropening met een warme jas en handschoenen aan en een rode glans op haar gezicht en een druppel onder de neus. Ze was stomverbaasd over de aanwezigheid van de 2 poesjes. Doe eerst je jas en handschoenen maar eens uit, haal die druppel onder je neus vandaan en ga maar eens zitten dan vertel ik je het verhaal wel. De poesjes keken oma stomverbaasd aan. Daar hadden ze helemaal niet op gerekend. Opa had ook nog een oma! Goh, wat leuk. Opa en oma gingen er eens lekker voor zitten en opa begon zijn verhaal. Ik ging naar boven naar de zolder want ik hoorde daar lawaai. Daar waren 2 poesjes Loekie de grijze, een jongen en Miesje de witte. Ze zijn heel lief en kunnen Nederlands praten en ons ook nog verstaan. Oma viel van verbazing bijna uit haar stoel en keek ze nieuwsgierig aan. Ja, hoor oma, riepen ze in koor. We praten Nederlands en verstaan je ook nog. Oma kon het nog steeds niet geloven. De hele dag zaten ze elkaar wat verbaasd aan te kijken, Toen het donker werd vielen ze alle vier in slaap.